

به نام آنکه هستی نام از او یافت

گزارش صعود به آسمان کوه -2800 متر - (گدوک - آسمان کوه - کله قندی)

تاریخ اجرا: 92/8/17

سرپرست: حامد گنجی راهنما: سمیرا عالی کوهیار: مجید حق بین

اعضای شرکت کننده:

خانمها: مینا نوری زاد- ساناز قاسمیان- سمیرا عالی آقایان: هاشمی- محمد کاظمی- حامد گنجی- مجید حق بین- بهروز رسولی- رضا عباسپور- مازیار عزیزی- محسن اکبری- داوود کریم بخش- رامین شیرجهانی- سعید پیرزاد- نیما دریاگرد- شهرام ادیبی- ابراهیم ساحلی

روز جمعه هفدهم آبان در ساعت 3:40 بامداد در بی بی حوریه حاضر بودم. مینی بوس با ده دقیقه تاخیر در ساعت 3:50 رسید. آخرین نفر را در ساعت 4:35 در سنگاچین سوار کرده و به سمت ماسوله حرکت کردیم. ساعت 6:30 به ماسوله رسیدیم. پس از آماده شدن در ساعت 6:50 به سمت آغوزدار حرکت کردیم و ساعت 7:00 در آنجا صبحانه خوردیم. وزش باد گواه آن بود که باد شدیدی در بالا منتظر ماست. پس از صحبت های سرپرست درباره مسیر که پیمایش گدوک و سپس رسیدن به آسمان کوه و در صورت داشتن وقت برگشت از قله کله قندی (از مسیر کوه بن) و تعیین عوامل اجرایی برنامه در ساعت 7:15 حرکت کردیم. با گام خوب هموردان در ساعت 7:50 به چشمه رسیدیم. آبی نوشیده و راه افتادیم. آسمان کوه در جنوب شرقی ماسوله قرار دارد و صعود ما به آن از مسیر قله گدوک بود. هوا ابری و بدون مه بود. در ساعت 9:05 به ابتدای جنگل دروازه خلیل دشت رسیدیم. در هر فصلی طبیعت زیبایی خودش را دارد بخصوص در پاییز. در تابستان درختهای دروازه آنقدر پر شاخ و برگ اند که فقط برگهای انبوه را می بینی ولی این بار همان درختان بدون رختهای خود پایدار و استوار در کنارت سر به آسمان کشیده بودند. برگهای زرد و نارنجی تن خسته خود را در زیر گام های ما رها کرده بودند و صدای شکنندگی آنها صدای طبیعتی بود که پاییز برگ ریز را تجربه می کرد. بسیار دلنشین و زیبا بود. گویی درختان فرشی نارنجی از برگهای خود را در مقابل ما گسترده بودند.

در ساعت 9:20 به دروازه خلیل دشت رسیدیم و روی سنگهای بعد دروازه یک ربعی استراحت کردیم. پس از حرکت و مشورت با آقای کاظمی (از راهنمایان کوهستان) و سرپرست تصمیم گرفتیم که در کلبه های خلیل دشت توقف نکنیم و از پاکوب نزدیک رودخانه به سمت دیواره های سنگی گدوک حرکت کردیم. پس از عبور از شیب تند مسیر سنگی دیواره، با پوششی از برف مواجه شدیم که با حرکت به جلو کل منطقه سفید و دست نخورده بود. البته جا پاهایی را دیدیم که به گفته دوستان جای پای گراز یا خرس بود. باد شدیدی که می وزید موجب کندی حرکت می شد. دید ما نسبت به اطراف بسیار عالی بود و با وجود سوز و سرما کل مسیر جلوی ما و حتی ماسوله قابل رویت بود و حتی چند نفری بر فراز کله قندی کاملاً مشخص بودند. در ساعت 1:00 در گدوک بودیم و پس از دقایقی استراحت و نوشیدن آب از روی یال به سمت آسمان کوه حرکت کردیم. در ساعت 2:00 در فاصله ده دقیقه ای قله بودیم. به علت وزش شدید باد که همراه سوز شدیدی بود بر فراز قله نرفته و به سمت کله قندی راه افتادیم. در

ساعت 2:35 از کنار قله قبل قله قندی (که البته عده ای می گویند که این قله ، کله قندی اصلی است و ارتفاع آن هم بیشتر است) گذشتیم و دقایقی بعد از کله قندی زیبا با آن تخته سنگهای زیبایش گذشتیم. در ساعت 3:05 در قسمت پایین قله کله قندی که قسمتی از آن را با سنگها دور کرده بودند و کلبه ای هم آنجا بود ، ناهار خوردیم. باد همچنان می وزید و ما در ساعت 3:30 حرکت کردیم. ساعت 4:20 به آنتن رسیدیم. (صفحه فلزی بسیار بزرگ که در این مسیر قرار دارد) پس از دقایقی استراحت در ساعت 5:05 به منطقه ایلات زمین رسیدیم. در اینجا آقای کاظمی مسئولیت راهنمایی را عهده دار شدند. یکی از هموردان خوب گروه پیشنهاد مسیر بکری را دادند که خود قبلا از آن مسیر آمده بودند ولی به علت تاریک شدن هوا و پایین آمدن مه پیدا کردن پاکوب ها کمی طول کشید و با توجه به مه شدید گروه پیوسته و آرام در کنار هم حرکت می کرد. پس از گذشتن از کلبه این مسیر و رفتن به سمت چپ و گذشتن از یک رودخانه کوچک سرانجام در ساعت 7:15 به قبرستان ماسوله رسیدیم. تمام هموردان از این کوهنوردی 12 ساعته لذت بردند و تجربه های زیادی اندوختند. در ساعت 7:45 به سمت انزلی حرکت کردیم.

در انتها از آقای حامد گنجی سرپرست این برنامه و آقای کاظمی (راهنمای برگشت) و آقای رسولی به خاطر زحماتشان تشکر میکنم. همچنین از طرف کل گروه از آقای شیرجهانی که عقب دار این برنامه بودند و با صبر و حوصله که گاهی دوستان عقب می افتادند پس از حرکت آنها راه می افتاد بسیار ممنونم.

با تشکر از همه هموردانم در این برنامه

عالی